

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/135/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6921010011
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6921010011.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného T. D., stíhaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 17. mája 2022 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 15T/3/2021 zo dňa 16.11.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 15T/3/2021 zo dňa 16.11.2021 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného T. D., nar. XX.XX.XXXX v Q. K., trvale bytom V. S. XXX, okres Q. K., bez zamestnania,

o d s u d z u j e

podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú zrušením nedotknuté.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 15T/3/2021 zo dňa 16.11.2021 bol obžalovaný T. D. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe od 10.30 hod. dňa 18.02.2020 do 15.50 hod. dňa 19.02.2020 neoprávnene vnikol na nesúvisle oplotený pozemok rodinného domu s popisným číslom 164 v obci V. S. časť K., okres Q. K., ktorý užíva M. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. S. č. XXX, okr. Q. K. s rodinou, kde prešiel ku pravej strane rodinného domu k dvojkrídlovému, kazetovému drevenému oknu na ktorom doposiaľ nezisteným spôsobom poškodil spustené vonkajšie plastové rolety, následne nezisteným spôsobom rozbil sklenenú výplň na pravých krídlach okna v oblasti kľučiek, cez takto vzniknutý otvor, si odistil krídla okien a dostal sa do kuchyne predmetného rodinného domu, odkiaľ prešiel do obývacej izby, kde odcudzil 1 ks farebný televízor, značky Philips nezisteného typu a výrobného čísla, ktorý bol namontovaný na

stene obývacej izby, 1 ks zosilňovač k televízoru nezistenej značky a výrobného čísla, 1 ks počítačovú zostavu s monitorom, myšou a klávesnicou nezistenej značky a výrobného čísla, 1 ks WIFI prijímač nezistenej značky a výrobného čísla, 1 ks hifi sústavu s 2 reproduktormi a subwooferom nezistenej značky a výrobného čísla, 1 ks 10 kg prázdnu plynovú bombu, 1 ks pánsky horský bicykel nezistenej značky, 1 ks mikrovlnka nezistenej značky, následne s odcudzenými vecami odišiel na neznáme miesto, čím takto svojím konaním spôsobil pre M. D. ml., nar. XX.XX.XXXX, škodu krádežou vo výške 250,- eur a škodu poškodením plastovej rolety a okna vo výške 54,61 eur,

Za to mu okresný súd podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému M. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. S., časť K. XXX, škodu vo výške 304,61 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného M. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. S., časť K. 164, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Súčasne podľa 280 ods. 2 Tr. por. súd vec v časti skutku kvalifikovaného ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. v súvislosti s ustanovením § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c), e) Tr. zák. proti obžalovanému T. D., nar. XX.XX.XXXX v Q. K., trvale bytom V. S. XXX, okres Q. K., bez zamestnania, postúpil Okresnému úradu v Rimavskej Sobote na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a), e) Zákona č. 372/1990 Zákona o priestupkoch, na tom skutkovom základe, že

dňa 12.03.2021 asi o 20.30 h v rodinnom dome číslo XXX v obci V. S., okres Q. K., sa vyhrážal svojej matke D. D., nar. XX.XX.XXXX a otcovi T. D., nar. XX.XX.XXXX, a to takým spôsobom, že najskôr fyzicky napadol svoju matku D. D. tak, že ju začal ťahať za vlasy, udrel ju viackrát do chrbta, na čo jej prišiel na pomoc jej manžel, otec obvineného, ktorý ho vytlačil z domu, avšak tento na nich spoza dverí vykrikoval, že ak ich chytí, tak ich pobije, pričom týmto konaním vzbudil u nich dôvodnú obavu o ich život a zdravie, následne na druhý deň dňa 13.03.2021 asi okolo 09.00 h v rodinnom dome číslo XXX v obci V. S., okres Q. K., opätovne fyzicky napadol svoju matku D. D., a to takým spôsobom, že ju začal biť päťami do oblasti pleca a chrbta, ťahal ju za vlasy a keď jej chcel pomôcť jej manžel, otec obvineného, T. Horváth, tohto tiež fyzicky napadol a udrel ho päťou do hlavy, následne ho udrel dreveným poriskom do pleca, pričom sa im fyzicky vyhrážal, že ich zbije, ubije, zabije, a to takým spôsobom, že vzbudil u nich dôvodnú obavu o ich život a zdravie.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podala odvolanie obhajkyňa obžalovaného a proti rozsudku v časti výroku o postúpení vec na priestupok sa vzdala práva podania opravného prostriedku. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný aj naďalej popiera spáchanie skutku, tvrdí, že vykonaným dokazovaním v rámci prípravného konania a na hlavnom pojednávaní nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by ho jednoznačne usvedčoval zo spáchania prečinu kladenému mu za vinu. V tejto súvislosti obhajoba poukázala na zásadu objektívnej pravdy a vysvetlila jej obsah. V danom prípade súd uznal obžalovaného za vinného len na základe nepriameho dôkazu, t. j. zistenia zhody DNA profilu na ohorkoch cigariet zanechaných na mieste činu, pričom výsledky skúmania trasologických stôp mali poskytnúť podporný dôkaz o prítomnosti obžalovaného v rodinnom dome poškodeného.

Obžalovaný nikdy nepopieral, že by sa v minulosti zdržiaval v spornej nehnuteľnosti, avšak výhrade v čase prítomnosti poškodeného, s ktorým sú v priateľskom vzťahu. Z toho dôvodu mu opakovane vypomáhal. Pokiaľ ide o to, že obžalovaný nevedel, kedy presne sa naposledy zdržiaval v rodinnom dome poškodeného, obhajoba má za to, že táto skutočnosť sama o sebe nemôže byť dôkazom o vine obžalovaného, toľž ak obžalovaný poškodeného navštevoval opakovane v čase jeho prítomnosti na území Slovenskej republiky.

Ďalej obhajoba poukázala na princíp prezumpcie nevinu a tak isto ozrejmila jeho obsah v súvislosti z neho vyplývajúceho pravidla „in dubio pro reo“. Teda vina obžalovaného musí byť bezpečne,

jednoznačne a najmä nepochybné preukázaná, čo v posudzovanej veci podľa obhajoby splnené nebolo. V tejto súvislosti obhajoba vysvetlila použitie zásady „in dubio pro reo“. V tomto smere obžalovaný podotýka, že považuje za objektívne nemožné, aby ho v tomto prípade pri páchaní trestného činu nikto nespozoroval zo susedov, to bolo za stavu, keď mal údajne odcudziť vymenované veci zo skutkovej vety. Pri takomto množstve údajne odcudzených vecí by bol musel čo i len jeden sused poškodeného spozorovať neobvyklý opakovaný pohyb obžalovaného v rodinnom dome, pretože takéto množstvo vecí je objektívne nemožné vyviešť jednorazovo, tobôž bez zanechania pachovej stopy na mieste. Z uvedeného dôvodu obhajoba zastávala názor, že v konaní neexistuje žiadny priamy resp. nepriamy dôkaz, ktorý by práve obžalovaného jednoznačne usvedčoval zo spáchania skutku kladeného mu za vinu. Preto navrhla odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok v napadnutej časti a vo veci rozhodol sám, a to tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby okresnej prokuratúry v zmysle § 285 písm. c) Tr. por.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že okresný súd podľa jeho názoru zistil správne skutkový stav, tento riadne odôvodnil v napadnutom rozsudku a z uvedeného dôvodu považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedla, že sa pridrižiava dôvodov ich odvolania, do dnešného dňa obžalovanému nebola preukázaná vina, keďže nebol produkovaný jediný dôkaz, ktorý by ho usvedčoval. Z uvedeného dôvodu navrhla, že je potrebné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť v zmysle § 285 písm. c) Tr. por., keďže sú tu pochybnosti, ktoré je potrebné pričítať v prospech obžalovaného. Pokiaľ by senát mal za to, že vina obžalovaného bola preukázaná, v tom prípade poukázala na to, že trest uložený obžalovanému je neprimerane prísny, keďže trest má postihovať len obžalovaného a nie jeho blízkych. V tomto smere poukazuje na to, že obžalovaný sa sám stará o nepľnoleté dieťa, keďže jej mama žije dlhodobo v zahraničí.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného, pokiaľ ide o neprimeranosť uloženého trestu, je sčasti dôvodné.

Odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že dňa 12.04.2021 boli spojené na spoločné prejednanie a rozhodnutie trestného veci obžalovaného vedené pod sp. zn. 15T/3/2021 a OT/32/2021, pričom Okresný súd Rimavská Sobota ďalej konanie proti obžalovanému vedie pod sp. zn. 15T/3/2021.

Podstatou odvolania obžalovaného bolo napadnutie odsudzujúceho výroku v prvostupňovom rozsudku. V tomto smere, pokiaľ ide o tvrdenie obhajoby, že obžalovanému nebolo preukázané spáchanie skutku, obžalobou právne kvalifikovaného ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák., sa odvolací súd nestotožnil.

Skutkový stav totiž pod týmto bodom napadnutého rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd na hlavnom pojednávaní vyhodnotil v súlade s požiadavkami ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por.

V rámci prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného T. D. (str. 4 až 6 napadnutého rozsudku), pričom aj odvolací súd musel konštatovať, že obžalovaného zo spáchania skutku usvedčovali vecné stopy zaistené na mieste činu. Ide predovšetkým o dva ohorky cigariet z popolníka na kuchynskom stole a podlahe pred kuchynskou linkou. Znaleckým skúmaním biologických stôp (ohorok z podlahy v kuchyni) bola izolovaná DNA mužského pôvodu a zistený DNA profil zhodný s DNA profilom z porovnávej vzorky poskytnutej obžalovaným. Rovnako z ohorku z popolníka v kuchyni bola zistená zmiešaná biologická stopa, ktorá je kombináciou DNA profilu obžalovaného a DNA profilu inej neznámej osoby.

V neprospech obžalovaného boli aj zistené závery znaleckého posudku KEÚ PZ Slovenská Ľupča - trasológia, z ktorého vyplynulo, že podošva športovej obuvi od obžalovaného po porovnaní so stopou č. 2 vykazovala zhodu skupinovej príslušnosti - išlo o zhodu vzorky podošvy obuvi.

Obhajoba obžalovaného, že v predmetnom dome sa v minulosti nachádzal legálne, bola vyhodnotená ako irelevantná, pretože bola vyvrátená vykonanými dôkazmi tak, ako to odôvodnil prvostupňový súd na str. 6 napadnutého rozsudku, s ktorými závermi sa odvolací súd plne stotožnil a aby sa neopakoval, v podrobnostiach naň poukazuje.

Z uvedeného dôvodu, pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného, dospel k rovnakému záveru ako prvostupňový súd, ktorý konanie obžalovaného správne právne kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák., pretože neoprávnene vnikol do obydlia iného, čin spáchal vlámaním.

Na druhej strane sa odvolací súd nestotožnil s uloženým trestom obžalovanému. Predovšetkým konštatovanie okresného súdu pri ukladaní trestu, že obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia je v rozpore so zásadami hodnotenia dôkazov, keďže v tomto prípade je síce pravda, že obžalovaný D. bol naposledy odsúdený 15.03.2018 v konaní pod sp. zn. 3T/14/2018, právoplatné 20.03.2018, pre § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienenečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s určením skúšobnej doby v trvaní 2 rokov do 21.03.2020. Z registra trestov však v tomto prípade vyplýva aj to, že obžalovaný sa dňa 21.03.2021 osvedčil a na obžalovaného sa hľadá ako keby nebol odsúdený. Z uvedeného dôvodu nebolo možné obžalovanému pričítať s ťiažou, že spáchal skutok v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia.

Pri ukladaní trestu obžalovanému krajský súd neprihliadol ani na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. tak, ako to urobil okresný súd, pretože pri hodnotení osoby obžalovaného bolo potrebné poukázať aj na to, že obžalovaný má síce v registri trestov 5 záznamov o odsúdení, pričom prvý je z 13.08.2004 sp. zn. 1T/103/2004, v tomto prípade sa obžalovaný dňa 17.12.2007 osvedčil. V druhom prípade zo dňa 06.07.2005 sp. zn. 2T/157/2005 mu bol uložený trest 4 mesiace v l. NVS, dňa 12.01.2006 tento trest vykonal a zákaz činnosti vykonal 28.01.2010. Išlo o trestnú činnosť podľa § 171 ods. 1 písm. c) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., teda nie o majetkovú trestnú činnosť. Z uvedeného dôvodu na toto odsúdenie krajský súd neprihliadol ako na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. Navyše toto odsúdenie nespadlo do hodnotiaceho obdobia 10 rokov.

Tretí záznam je z 23.12.2008 sp. zn. 1T/190/2008, aj v tomto prípade sa obžalovaný 31.01.2012 osvedčil a rovnako sa na neho hľadá, ako keby nebol odsúdený. Štvrtý záznam je vo veci sp. zn. 3T/174/2011 zo dňa 17.10.2011, kedy bol obžalovanému uložený trest povinnej práce v trvaní 100 hodín, trest vykonal 22.06.2012 a na páchatel'a sa hľadá, akoby nebol odsúdený. Pokiaľ ide o piaty záznam v registri trestov odvolací súd na toto odsúdenie už poukázal vyššie. Z uvedeného dôvodu potom nepričítal obžalovanému priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák.

V neposlednej rade odvolací súd pri skúmaní pomerov obžalovaného zistil, že tento sa osobne stará o výchovu nepľnoletého dieťaťa spolu s rodičmi, keďže matka maloletej dcéry žije v Nemecku už 7 rokov. Obžalovaný v tomto smere do spisu doložil čestné vyhlásenie. V súhrne potom krajský súd musí konštatovať, že pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho pomerov dospel k odlišnému záveru, ako prvostupňový súd a preto zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a uložil obžalovanému primeraný podmienenečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s určením dlhšej skúšobnej doby v trvaní 3 rokov.

Krajský súd má za to, že takto uložený trest vyhovuje zákonným podmienkam pre individuálnu a generálnu prevenciu, pričom súčasne postihuje len obžalovaného a nie aj jeho nepľnoleté dieťa, o ktoré sa stará.

Z vyššie uvedených dôvodov senát krajského súdu rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.